

گزارش هفتگی

تهران مصور

سعود میر

دقایق انتظار تا آغاز ملاقات کاری با یکی از موسسیدان سینما را به کوچه ترابی و ثبت سسمفونی صبح بهاری تهران در خواب مانده می گذرانم. سایه سنگین یک خانه قدیمی را نشان می کشد و در سایه سار مهرازان ما رو به زوالش، تلفن دستی ام را چک می کنم. صبح بی ناشایی با تماشای عکس ممتاز بنیاد عکس های مطبوعاتی جهان یا ژولد پرس فتو ستر می خورد به سمت ضعف و سردرد. ایناسی ابوی معمر، سی وشش ساله است و دختر پنج ساله برادرش - سالی - را در آغوش کشیده است. این شمایل عکسی است که عکاس خبرگزاری رویترز در جنوب نوار غزه ثبت کرده است. ضعف و سردرد و البته بغض اضافه شده به احوال من و مایه که عکس را می بینیم اما یکی دو نکته مدلل دیگر هم دارد. سالی کفن پیچ است و عمه ایناس از داغ عزیز، مجاله شده است بی خبر از اینکه محمد سالم هموطن فلسطینی اش مشغول ثبت این قاب هولناک آخرالزمانی است.

حالا خبر صبحگاهی می گوید که این عکس بهترین عکس مطبوعاتی سال شده است. عکاسی برای ثبت این لحظه مرگ آلود باید زندگی تازه و ستایش شده اش را آغاز کند و من اصلا رغبتی ندارم برای ملاقات کاری، کوچه ترابی و حتی شنیدن سسمفونی صبحگاهی تهران...

یکی در ریلز اینستاگرامش از این موسیقی های جدید گذاشته که می توان چندباری شنیدشان اما هیچ وقت ماندگار نمی شوند. مطلع ترانه از این قرار است: بمون با من... نسل جوان تر از ما سلفیه شان هم با ما فرق می کند ولی دلیلی هم ندارد که خیلی ساز مخالفت با آنها را کوه کنیم. یک قلب برای این دستبخت مجازی می گذارم و رد می شوم. هم هنوز توی تلفن دستی ام است که پست یکی دیگر از دوستانم که شعری از محمود درویش را منتشر کرده است، می بینم. شاعر فلسطینی گفته:

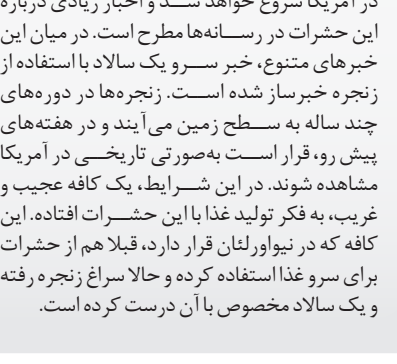
فراموش می شوی / گویی که هرگز نبوده ای... از آن بمون با من تا این فراموش می شوی گویی هرگز نبوده ای، فقط یک استرکل فاصله بود. چشم هایم خواب را اشک آلود می شوند و هنوز درست و درمان بساط خواب را پهن نکرده ام که بهار می نشیند در احوالاتم. پیام کوتاه است و خواستی: رفت پشت تصویر...

اشاره اش به عکس دونفره ای است که چند روز پیش وسط شلوغی های زندگی و روزمرگی به ناگاه ثبت کردیم و حالا آن خنده مشیوت را به صفحه گوشی اش مهمان کرده است.

جمله پایانی این گزارش هفتگی از تهران مصور همینقدر کوتاه که کار دنیا همیشه بر عکس است...

گریونچ

بفر ما بیاد سالاد حشره

به زودی فصل بالا آمدن میلیاردها میلیارد حشره در آمریکا شروع خواهد شد و اخبار زیادی درباره این حشرات در رسانه ها مطرح است. در میان این خبرهای متنوع، خبر سروز یک سالاد با استفاده از زجره یا حشره ساز شده است. زجره ها در دوره های چند ساله به سطح زمین می آیند و در هفته های پیش روه قرار است به صورت تاریخی در آمریکا مشاهده شوند. در این شرایط، یک کافه عجیب و غریب، به فکر تولید غذا با این حشرات افتاده. این کافه که در نیواورلئان قرار دارد، قبلا هم از حشرات برای سرو غذا استفاده کرده و حالا سراغ زجره رفته و یک سالاد مخصوص با آن درست کرده است.

همشهری

حافظ صبر کن حافظ روزی بیای کام را

صفحه آخر

- صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیرمسئول: محسن مهدیان
مدیر: داریال معمار
مدیرتحریریه: مهدی علیپور
...
ایرانشهر: دیپوز زهره عباسی

بهشت اردیبهشت

سفر از جذاب ترین و شیرین ترین تجربیاتی است که هر آدمی در زندگی اش طعم آن را می چشد. به قول حضرت سعدی: «بسیار سفر باید، تا یخخته شود خامی». اما، مهم تر از سفر، انتخاب بهترین مقصد و زمان برای آن است. فصل بهار و ماه اردیبهشت بهترین زمان برای مسافرت است و اگر تجربه سفر در اردیبهشت ماه را داشته باشید، قطعاً می دانید که خاص ترین مقاصد گردشگری فقط در این ماه قابلیت انتخاب به عنوان مقصد سفر را دارند؛ به زبان ساده، بسیاری از مکان ها وجود دارند که زیبایی، جذابیت و شگفتی آنها فقط در ماه اردیبهشت نمایان می شود و اگر در این ماه به آنجا سفر نکنید، باید تا سال بعد صبر کنید. علاوه بر این ها اردیبهشت از ماه هایی است که آب و هوای بی نظیری زبانه زد است و تقریباً ۹۵ درصد از آفتاب سوزان و گرمای کلافه کننده نیست. ضمن اینکه این سفر برایتان ارزان تمام می شود چون اکثر افراد، سفرهای خود را در نوروز و فروردین رفته اند و برای اردیبهشت برنامه ای برای سفر ندارند. خلوت بودن مکان های گردشگری هم در اردیبهشت ماه ویژگی دیگری است که سفر در اردیبهشت را بسیار جذاب و خواستنی می کند.

اردیبهشت ماه سفر به شیراز است و احتمالاً سفر به هیچ شهری به اندازه شیراز در اردیبهشت مشهور نباشد. هوای بی نظیر این شهر، عطر شکوفه های بهار نارنج و باران گاهوبیگاهی را که به تن شهر می خورد، فقط در این ماه تجربه می کنید. اگر بخواهیم کامل و ساده بگوییم، گشتن در کوچه باغ های زیبای شیراز فقط در ماه اردیبهشت حق مطلب سفر به شیراز را ادا می کند.

زبیبی لاله های واژگون کوهرنگ
پیوند دشت پر از لاله با آبی آسمان در دشت لاله های واژگون در شهرستان کوهرنگ استان چهارمحال و بختیاری منظره عجیبی را پیش چشم تان نمایان می کند که بیشتر شبیه یک رویاست. این لاله های شگفت انگیز فقط در اردیبهشت پدیدار می شوند و اگر در این ماه به این منطقه جذاب سفر نکنید، فرصت تماشای آنها را از دست خواهید داد. ضمن اینکه هر سال از اواسط فروردین تا

ماه اردیبهشت ماه سفر به شیراز است و احتمالاً سفر به هیچ شهری به اندازه شیراز در اردیبهشت مشهور نباشد. هوای بی نظیر این شهر، عطر شکوفه های بهار نارنج و باران گاهوبیگاهی را که به تن شهر می خورد، فقط در این ماه تجربه می کنید. اگر بخواهیم کامل و ساده بگوییم، گشتن در کوچه باغ های زیبای شیراز فقط در ماه اردیبهشت حق مطلب سفر به شیراز را ادا می کند.

اواخر اردیبهشت جشنواره لاله های واژگون در کوهرنگ برگزار می شود و می توانید در این جشنواره هم شرکت کنید. اگر به این منطقه سفر کردید، حتماً سری به آبشار و تونل کوهرنگ، آبشار شیخ علی خان، غار یخی چما و چشمه دیمه بزنید و از تماشای آنها لذت ببرید.

بو گل، عطر گلاب در کاشان
امکان ندارد در اردیبهشت از راه برسد و هوس سفر به کاشان و عطر گلاب و گلاب گیری به سر آدم نیفتد. فقط در اردیبهشت است که می توانید از باغ های زیبا و گل های محمدی در کاشان، نیاسر، قصر و... دیدن کنید. تجربه حضور در مراسم گلاب گیری و شور و اشتیاقی که برای این مراسم سنتی جذاب وجود دارد، می تواند سفر شما را به یک سفر خاطره انگیز تبدیل کند. باغ های گل محمدی کاشان در اردیبهشت جان می دهند برای قدم زدن، تبست عکس های بی نظیر و استنشام بوی گلاب تازه.

خوشا وقت شوریدگان غمش
برای سعدی شیرازی، شاعر بهشتی اردیبهشت
اردیبهشت، ماه سعدی است، ماه بوستان و گلستان، ماه شیراز و ماه تفرج در سعیدیه اسلامگر می شود اول اردیبهشت ماه جلالی برسد و نامی و بادی از شیخ اجل به میان نیاید و خاطر و خاطره به آن شاعر بهشتی نرسد. او که تنها شعر نمی سرود؛ بل با زبانش و بیانش، استادانه و ماهرانه نقش می زد و تصویرگری می کرد. هم در نظم هنرمند بود و هم در نثر. اسلوب توصیف را به درستی می دانست، کلام، رام او بود. ذوق آزمایی که می کرد، شاهکار می زد. همین همه هست که منظومات و منثوراتش، تحلی سیال خواننده را به پرواز درمی آورد و تا آفاق دور می برد. او که اگر چه شش به سهیل و منتعش مشهور است، هیچ نمی توان گمان برد که در سده هفتم زیسته است، گویی از آن امروز و اکنون است. پنداری اهل همین دور بود و است و نیک می شود قافیه آوازش را فهم کرد.

سعدی سراینده جهان کهن نیست، صورتگر جهان مدرن نیز هست. انگار نه انگار وقتی می زیسته که مولان، ایران را به بغما برده بودند و خون و جنون از همه جای این سرزمین می بارید؛ از بس که لطافت طبعش حال و قال خواننده را جلا می دهد و خوب می کند. او که از فردوسی می گفت: «ستاد سخن سعدی است نزد همه کس اما اردد است سخن حافظ رنگ سخن خواجو» به خرج شان نمی رفت تا اینکه بالاخره حافظ هم صبرش تمام شد و یکبار در عالم عصیانیت، یک غزلش را اریسن طوری تمام کرد: «حدیث عنق ز حافظ شنو، نه از سعدی اگر چه صنعت بسیار در عبارت کرد». حافظ شبی سعدی را به خواب دید که در گلستانی قدم می زند و وضعیت خیلی خوب است اما هر بار که حافظ با او روبرو می شود، سر برمی گرداند تا اینکه آخر سر به حافظ می گوید: «ای گر انما به مردم حرمت خود را مرا آنکه ندانستی». حافظ از این خواب متوجه ماجرا می شود و شعرش را به شکلی در می آورد که حالا در دیوانش هست: «حدیث عنق ز حافظ شنو، نه از واعظ...»

- تدرستی: مدیرتعیسی محمدی
دیپوز سرخوش
سرخ: دیپوزسین برادران
دیپوزفهمه طباطبایی
اقتصاد: مدیرمحسن امین
...
دیپوز زهره عباسی

تفرند

چطور در خیابان زنده بمانیم

«سال گذشته ۴۱ درصد از تصادفات منجر به فوت در شهر تهران، سهم عابران پیاده بوده است» این خبر تکان دهنده را همین چند روز پیش، سرهنگ مؤمنی، معاون فرهنگی و اجتماعی پلیس راهور گفت. پارادوکس عجیبی است؛ عبور از خیابان را که با چشم بسته هم بلدیم؛ ابتدا به چپ نگاه می کنیم، آنگاه به راست و تمام؛ خلاصه در نگاه اول، ماجرا ساده و ابتدایی به نظر می رسد؛ اما آمارها، چیز دیگری را نشان می دهند. بنیاید برخی نکات ایمنی را با هم مرور کنیم تا جان عزیزمان را که به این راحتی ها، به دست نیاید، به این راحتی ها از دست ندهیم.

نکات ایمنی که رانندگان باید بدانند:

- رعایت قوانین: نخستین و مهم ترین نکته ایمنی، رعایت قوانین راهنمایی و رانندگی توسط راننده است؛ از چراغ قرمز عبور نکنید، حرکت میان خطوط، عبور نکردن از عبور ممنوع و...
هوشیار باشید: همیشه مراقب عابران پیاده باشید؛ به خصوص در مناطق پرترافیک و همیشه از چراغش های ناگهانی و پیچیدن به طرف نقاط کور بپرهیزید.
سرعت خود را تنظیم کنید: با سرعت مطمئنه برانید؛ در این صورت حتی اگر عابری یکوه جلوی اتومبیل شما برید، می توانید شرایط ایمن را کنترل کنید
حق تقدم همیشه با پیاده هاست: وقتی عابری پایش را از پیاده برداشت و آن را در خیابان گذاشت، شما هم پاتان را از پدال گاز بردارید و روی پدال ترمز قرار دهید. صبور باشید و در مورد رعایت این قانون، اصلاً تردید نکنید.

- تلفن همراه ممنوع: حین رانندگی، شما به عادتنگ حواس احتیاج دارید و استفاده از تلفن همراه، حتی اگر یک دانگ از حواس شما را به خود مشغول کند، باز هم منجر به حوادثی ناگوار می شود.
صدای پخش ماشین را کم کنید: شنیدن یک قطعه موسیقی آن هم با صدای بلند، رانندگی را لذت بخش تر می کند، اما هر قدر میزان لذت شما افزایش یابد، تمرکز شما حین رانندگی کمتر می شود.
هدفون ممنوع: چشم و گوش تنها راه های ارتباطی راننده با دنیای خارج از اتاقک اتومبیل است. وجود هدفون یا هندفری در گوش راننده، ۵۰ درصد از این راه ارتباطی را کاهش می دهد.
قانون سایه ها: در زمان طلوع یا غروب آفتاب، سایه ها قد می کشند و رانندگان را دچار اشتباه های محاسباتی می کنند. در این دوران، با احتیاط بیشتری برانید.

نکات ایمنی که عابران باید بدانند:

- رعایت قوانین پیاده ها: نخستین و مهم ترین قانون ایمنی عابران، عبور از پیاده رهاست. پس بی خیال عبور از کنار گذرگاه ها و خیابان ها شوید تا ایمنی شما تضمین شود. حتی بی خیال عبور از مسیر دوچرخه سواریان شوید. عبور از خط عابر پیاده، به هر دو طرف خیابان نگاه کردن قبل از عبور از عرض خیابان و... از دیگر قوانینی است که البته همه می دانیم.
پارکینگ های در باز: حین عبور از پیاده رو، اگر با پارکینگ باز، برخورد کردید، حتماً درنگ کنید، شاید راننده ای بی احتیاط و خودخواه، یکوه از پارکینگ خانه اش خارج شود و به شما صدمه بزند.
تلفن همراه باز ممنوع: رعایت این نکته ایمنی، از موارد مشترک میان راننده ها و پیاده هاست؛ به خصوص که عابران پیاده، چون هر دو دستشان آزاد است، با اطعمیان بیشتری، در دست نشان گفت و گو می کنند یا پیامک می نزنند. این موضوع، شامل استفاده نکردن از هندفری هم می شود.
تماس چشمی: قبل از عبور از خیابان، تلاش کنید تا با راننده روبه رو، تماس چشمی برقرار و او را از تصمیم تان از حرکت بعدی، آگاه کنید. این کار، ایمنی شما را افزایش خواهد داد.
قابل مشاهده باشید: به خصوص اگر در شب پیاده روی می کنید، حتماً لباس های روشن بپوشید. برخی کفش های نواری سفیدی دارند که پس از برخورد نور، می درخشند و رانندگان را متوجه حضور شما می کنند.
عبور از روبه رو: اگر در مسیر شما، پیاده رویی در دسترس نبود، به گونه ای از کنار خیابان عبور کنید که اتومبیل ها، روبه روی شما باشند. این عمل، تا حد زیادی، ایمنی شما را تضمین می کند.
از پشت اتومبیل ها، رد نشوید: اتومبیلی که پارک کرده و راننده، ریموت فرمان آن است، حساسی تر بسید؛ به خصوص به هیچ عنوان از پشتش عبور نکنید. شاید راننده بی احتیاط، بخواهد برای خروج از جای پارک، دنده عقب برود و شما را بیند.